EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 17.12.2019
COM(2019) 635 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om gennemførelsen af biavlsprogrammerne.

Indholdsfortegnelse

1. INTRODUCTION 2
2. METHODOLOGY 3
3. OVERVIEW OF THE EU APICULTURE SECTOR 3
3.1 Production and prices 3
3.2 Trade 5
4. IMPLEMENTATION OF NATIONAL APICULTURE PROGRAMMES 6
4.1 Legal basis 6
4.2 Objectives and Measures 7
4.3 Union Budget for national apiculture programmes and usage rate 8
4.4 Allocation of the Union contribution per Member State 9
4.5 Expenditure incurred per type of measures 10
5. METHODS TO DETERMINE THE NUMBER OF BEEHIVES 11
6. APICULTURE IN THE COMMON AGRICULTURAL POLICY BEYOND 2020 13
7. CONCLUSION 13

1. INDLEDNING

Biavlssektoren er forholdsvis lille sammenlignet med andre landbrugssektorer, men den spiller en vigtig rolle. Ud over at frembringe honning og andre biavlsprodukter bidrager den også til bestøvning af afgrøder, frugter, vilde planter osv. Den fælles landbrugspolitik omfatter flere redskaber til støtte for biavlssektoren, herunder de biavlsprogrammer, som der er fastsat bestemmelser om i forordning (EU) nr. 1308/2013[1] (den fælles markedsordning).

Ifølge artikel 225, litra a), i forordningen om den fælles markedsordning skal Kommissionen hvert tredje år forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af de foranstaltninger vedrørende biavlssektoren, som er fastsat i artikel 55, 56 og 57, herunder om den seneste udvikling vedrørende systemer til identifikation af bistader. Denne rapport er udarbejdet i overensstemmelse med denne bestemmelse. Den ledsages ikke af et lovgivningsforslag.

Denne rapport dækker biavlsårene 2017-2019, som svarer til perioden fra den 1. august 2016 til den 31. juli 2019. Det er de første biavlsår, hvor der anvendes nye foranstaltninger. Rapporten indeholder modtagne oplysninger om tidligere biavlsår og om programmer, der er planlagt for biavlsårene 2020-2022, og som er fremsendt til Kommissionen senest den 15. marts 2019.

Dette er Kommissionens syvende rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af biavlsprogrammerne. Rapporten omfatter ikke alle de elementer, der er relevante for biavl, men fokuserer på gennemførelsen af biavlsprogrammerne. Den giver dog også et kort overblik over biavlssektoren i EU og en sammenfatning af Kommissionens forslag vedrørende biavlssektoren inden for rammerne af den fremtidige fælles landbrugspolitik.

EU har støttet biavlssektoren direkte siden 1997[2], idet medlemsstaterne har mulighed for at udarbejde nationale programmer for deres egen biavlssektor. Formålet med disse programmer er at forbedre de generelle betingelser for produktion og afsætning af biavlsprodukter i form af honning, gelée royale, pollen, propolis og bivoks.

Biavlsprogrammerne medfinansieres af Den Europæiske Union med en sats på 50 % og løber over tre år. Det er frivilligt at deltage i programmerne, men alle medlemsstater har valgt at indføre dem, hvilket understreger medlemsstaternes store interesser og sektorens behov.

2. METODE

Denne rapport er baseret på følgende informationskilder:

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

[2] Rådets forordning (EF) nr. 1221/97 af 25. juni 1997 om almindelige regler for anvendelsen af foranstaltninger til forbedring af produktionen og afsætningen af honning (EFT L 173 af 1.7.1997, s. 1).

- oplysninger meddelt af medlemsstaterne i henhold til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/1366 for så vidt angår støtte til biavlssektoren[3], herunder antallet af bistader på deres område
- oplysninger meddelt af medlemsstaterne i henhold til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1368 for så vidt angår støtte til biavlssektoren[4], herunder de årlige gennemførelsesrapporter, der er omhandlet i artikel 10 i nævnte forordning. Disse årlige rapporter indeholder en oversigt over de udgifter, der er afholdt i euro i løbet af biavlsåret, opdelt efter foranstaltning, og resultaterne baseret på resultatindikatorer for hver gennemført foranstaltning. Disse indikatorer er imidlertid ikke harmoniseret på EU-plan, og de er er ikke blevet anvendt til at drage konklusioner i forbindelse med denne rapport
- oplysninger modtaget fra medlemsstaterne i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 917/2004 om foranstaltninger på området for biavl[5] og fastsættelse af regler for det nationale biavlsprogram indtil biavlsåret 2016
- data om honningproduktion og international handel med honning fra Eurostat[6], UN Comtrade[7] og De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation (FAO)[8].

Detaljerede tal og oversigtstabeller vedrørende markedet for honning og biavlsprogrammerne findes på Kommissionens websted[9].

3. OVERSIGT OVER EU'S BIAVLSSEKTOR

3.1 Produktion og priser

Produktion

De tal, der er meddelt med henblik på programmerne for 2020-22, viser, at der i dag er omkring 17,5 mio. bistader hos 650 000 biavlere i EU. Antallet af biavlere er steget i forhold til den meddelelse, der i 2016 blev modtaget om programmerne for 2017-19. Det skal dog bemærkes, at der hverken findes nogen harmoniseret metode til at definere biavlerne eller til at vurdere antallet af biavlere, og at en ændring af dette antal ikke nødvendigvis afspejler en generel tendens i sektoren.

[3] Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/1366 af 11. maj 2015 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår støtte til biavlssektoren (EUT L 211 af 8.8.2015, s. 3).

[4] Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1368 af 6. august 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår støtte til biavlssektoren (EUT L 211 af 8.8.2015, s. 9).

[5] Kommissionens forordning (EF) nr. 917/2004 af 29. april 2004 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 797/2004 om foranstaltninger for biavl (EUT L 163 af 30.4.2004, s. 83).

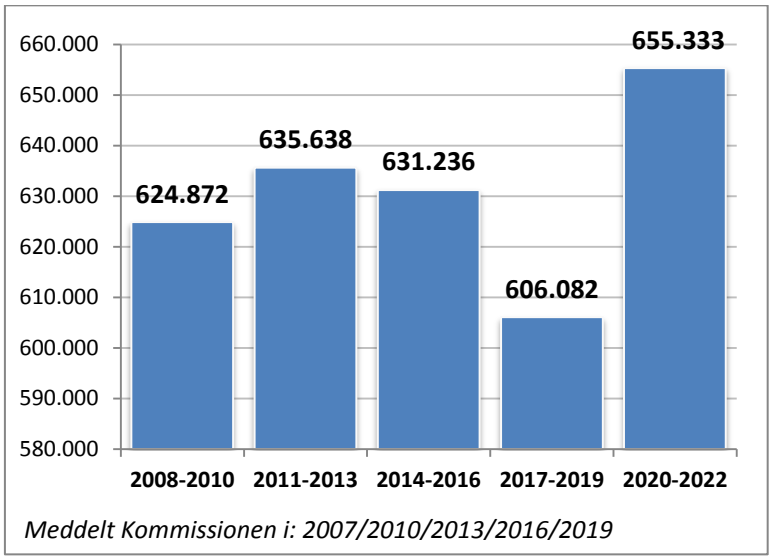
[6] https://ec.europa.eu/eurostat.

[7] https://comtrade.un.org/.

[8] http://www.fao.org/home/en/.

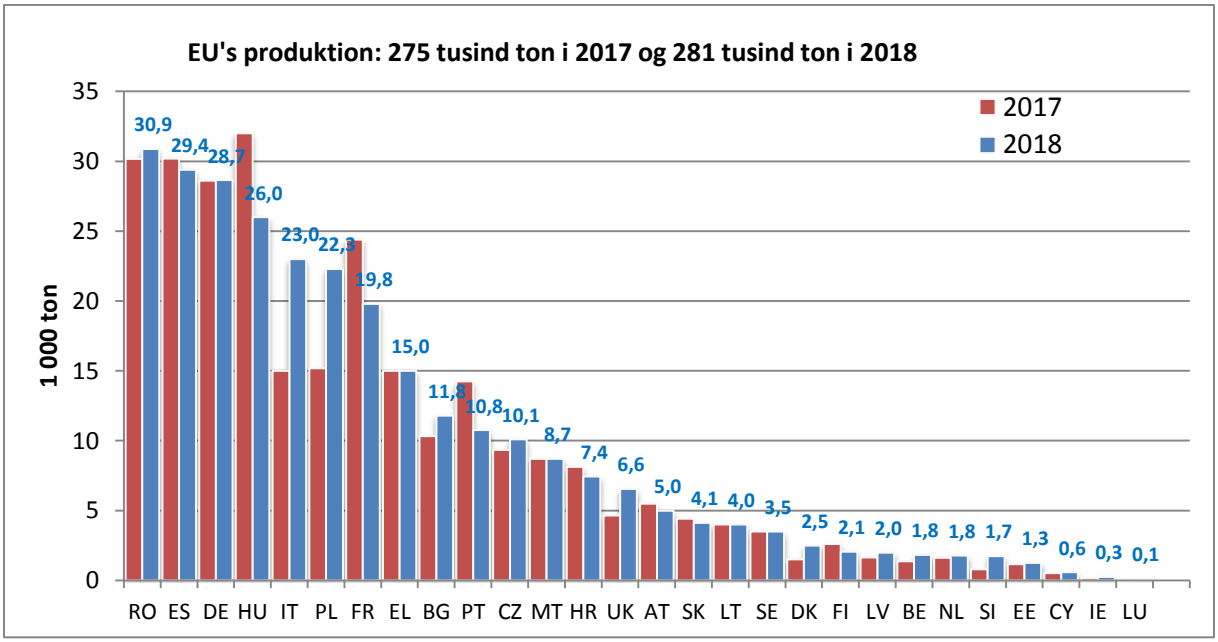
[9] https://ec.europa.eu/info/food-farming-fisheries/animals-and-animal-products/animal-products/honey_en.

Figur 1: Antal biavlere

Sektoren producerede 280 000 ton honning i 2018, hvilket gjorde EU til den næststørste honningproducent efter Kina (550 000 ton[10]). EU's produktion er steget med 16 % siden 2014, hvor den var på 240 000 ton, men EU producerer stadig ikke nok honning til at dække sit eget forbrug. I 2018 var selvforsyningsgraden[11] på ca. 60 %, hvilket stort set er det samme niveau som i 2015. Den største leverandør af importeret honning er Kina (40 % af importen) efterfulgt af Ukraine (20 % af importen).

Figur 2: EU's honningproduktion i 2017 og 2018

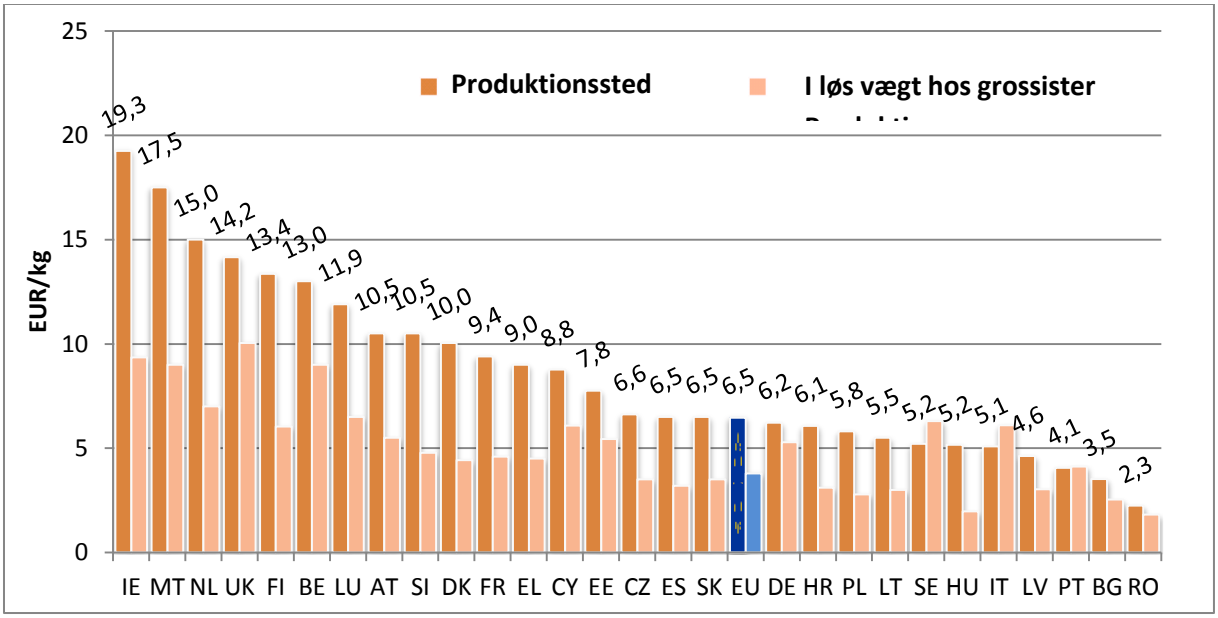
[10] Kilde: FAO.

[11] Selvforsyningsgrad = EU's produktion/(produktion + import - eksport).

Priser

Priserne på honning svinger meget afhængigt af medlemsstaten, kvaliteten og salgsstedet. I 2018 var gennemsnitsprisen på blomsterhonning på produktionsstedet i EU 6,46 EUR/kg. I de fleste medlemsstater er prisen lavere, når honningen sælges i løs vægt fra grossister, og her var den gennemsnitlige pris i EU på 3,79 EUR/kg i 2018. Det er værd at bemærke, at mens disse priser knap nok har ændret sig siden de tidligere modtagne oplysninger i 2016, er de gennemsnitlige produktionsomkostninger steget fra 3,21 EUR/kg i 2015 til 3,90 EUR/kg i 2018, hvilket kan indebære en mindre margen pr. kg produceret honning. Men da medlemsstaterne ikke indberetter, hvor stor en del af den producerede honning der sælges i løs vægt og på produktionsstedet, kan der ikke drages nogen endelige konklusioner om rentabiliteten for producenterne.

Figur 3: Gennemsnitspriser på honning i 2018. MT: gennemsnit af min.-/maks.-prisen

3.2 Handel

Import

EU er kun 60 % selvforsynende med honning. I 2018 importerede EU 208 000 ton honning til en samlet værdi af 452 mio. EUR. EU er verdens største importør af honning, og Kina er vores hovedleverandør. EU's import fra Kina er imidlertid faldet fra næsten 100 000 ton i 2015 til 80 000 ton i 2018[12]. I samme periode steg importen fra vores næststørste leverandør Ukraine fra 20 000 ton til 41 000 ton, mens importen fra vores tredje- og fjerdestørste leverandør, Argentina og Mexico, forblev på henholdsvis 25 000 og 20 000 ton.

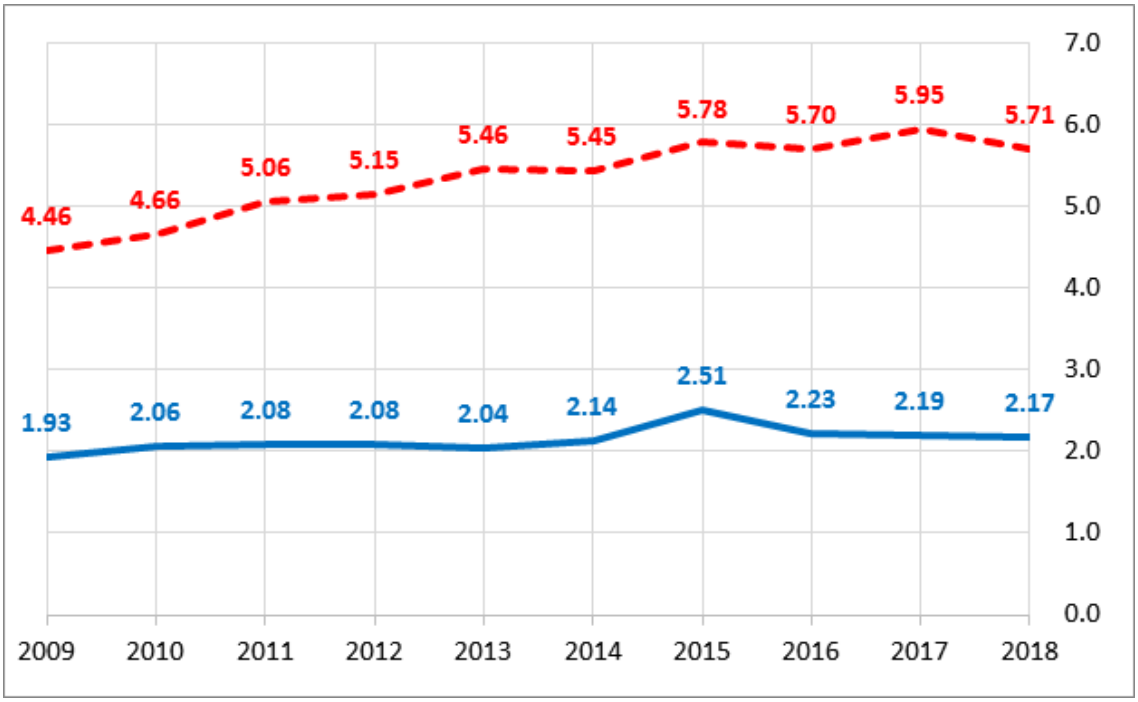
[12] Kilde: Eurostat Comext, https://trade.ec.europa.eu/tradehelp/statistics.

Honning, der importeres fra tredjelande, er normalt billigere end honning, som produceres i EU, og i 2018 lå den gennemsnitlige importpris på lidt over 2 EUR/kg.

Eksport

EU's eksport er ubetydelig i forhold til importen, og i 2018 eksporterede EU kun omkring 21 000 ton honning, hvilket mængdemæssigt udgør ca. 7 % af EU's produktion. De vigtigste markeder for honning fra EU er Schweiz, Saudi-Arabien, USA og Japan. I 2018 var den gennemsnitlige eksportpris på 5,7 EUR/kg.

Figur 4: Gennemsnitspriser i EUR/kg for honning importeret til (blå udbrudt linje) og eksporteret fra (rød stiplet linje) EU i perioden 2009-2018. Kilde: Eurostat Comext

4. GENNEMFØRELSEN AF DE NATIONALE BIAVLSPROGRAMMER

4.1 Retsgrundlag

Retsgrundlaget for de nationale biavlsprogrammer fra og med biavlsåret 2017, som startede den 1. august 2016, er artikel 55-57 i forordningen om den fælles markedsordning suppleret med

- Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/1366[13] og
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1368[14].

Programmerne for biavlsårene 2017-2019 og finansieringen af dem blev godkendt ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1102 af 5. juli 2016[15].

[13] Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/1366 af 11. maj 2015 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår støtte til biavlssektoren (EUT L 211 af 8.8.2015, s. 3).

[14] Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1368 af 6. august 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår støtte til biavlssektoren (EUT L 211 af 8.8.2015, s. 9).

Programmerne for biavlsårene 2020-2022 og finansieringen af dem blev godkendt ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/974 af 12. juni 2019[16].

4.2 Mål og foranstaltninger

Programmerne tager sigte på at forbedre de generelle forhold for produktion og afsætning af biavlsprodukter i Unionen. Ved reformen af den fælles landbrugspolitik i 2013 indførtes en række ændringer af programmerne. Hovedformålene med disse ændringer var at tilpasse de støtteberettigede foranstaltninger til sektorens behov og at sikre en bedre fordeling af EU-midlerne ved at forbedre de metoder, som medlemsstaterne anvender til at fastsætte antallet af bistader på deres område. De deraf følgende støtteberettigede foranstaltninger beskrives nærmere nedenfor.

a) **Faglig bistand til biavlere og biavlerorganisationer**. Denne foranstaltnings ordlyd er ændret fra "sammenslutninger af biavlere" til "biavlerorganisationer". Mange medlemsstater medtager uddannelse, tilrettelæggelse af kurser og trykning af uddannelsesmateriale under denne foranstaltning, og den kan også omfatte en lang række andre tiltag. Der kan f.eks. være tale om støtte til bl.a. indkøb af teknisk udstyr til primær forarbejdning og særlig støtte til unge biavlere.

b) **Bekæmpelse af skadegørere og bisygdomme, særlig varroasyge**. Denne foranstaltnings anvendelsesområde er blevet udvidet, så det omfatter bekæmpelse af ikke blot varroasyge, men også andre skadegørere og bisygdomme, herunder f.eks. den asiatiske gedehams (*Vespa velutina*) og lille stadebille (*Aethina tumida*). De fleste af de programmer, der omfatter denne foranstaltning, har dog fortsat fokus på bekæmpelse af varroasyge. Dette opnås ofte ved at støtte metoder til at mindske parasitbelastningen, men indsatsen omfatter også tiltag, der har til formål at oplyse biavlerne om, hvor vigtigt det er at bekæmpe varroamiden.

c) **Rationalisering af flytninger af bistader**. Formålet med denne foranstaltning er at yde støtte til forenkling af flytningen af bistader i EU og til at finde passende steder at placere bistaderne i blomstringssæsonen. Flytninger kan administreres mere rationelt ved f.eks. at mærke stader og rammer, føre et flytningsregister, investere i materiel, der letter flytningen, og kortlægge blomsterarterne.

d) **Foranstaltninger til støtte for laboratorier, der analyserer biavlsprodukter med henblik på at hjælpe biavlere med at markedsføre og øge værdien af deres produkter**. Denne foranstaltnings anvendelsesområde er blevet udvidet, så det omfatter støtte til analyser af de fysisk-kemiske egenskaber ved ikke blot honning, men også andre biavlsprodukter[17] såsom gelée royale, pollen, propolis og bivoks. Desuden blev det i forordningen om den fælles markedsordning tilføjet, at foranstaltningen skal hjælpe biavlerne med at markedsføre og øge værdien af deres produkter. Foranstaltningen kan anvendes til at finansiere testning af f.eks. honningens botaniske oprindelse, da et præcist kendskab til denne kan gøre det muligt for biavlerne at få en højere pris for deres produkt.

---

[15] Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1102 af 5. juli 2016 om godkendelse af de nationale programmer til forbedring af produktion og afsætning af biavlsprodukter forelagt af medlemsstaterne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 (meddelt under nummer C(2016) 4133), (EUT L 182 af 7.7.2016, s. 55).

[16] Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/974 af 12. juni 2019 om godkendelse af de nationale programmer til forbedring af produktion og afsætning af biavlsprodukter forelagt af medlemsstaterne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 (meddelt under nummer C(2019) 4177), (EUT L 157 af 14.6.2019, s. 28).

[17] De biavlsprodukter, der er omfattet af biavlsprogrammerne, dvs. honning, gelée royale, propolis og bivoks, er opført i del XXII, i bilag I til forordning (EU) nr. 1308/2013.

e) Foranstaltningen **genoprettelse af bibestande** gør det muligt at kompensere delvist for tab af bier og således undgå en nedgang i produktionen. Der kan bl.a. være tale om finansiering af aktiviteter, der fremmer opdræt af dronninger, eller køb af bikolonier eller nye bistader.

f) **Samarbejde med specialorganer om gennemførelsen af programmer for anvendt forskning vedrørende biavl og biavlsprodukter**. Denne foranstaltning giver medlemsstaterne mulighed for at støtte specifikke forskningsprojekter. Disse kan have til formål at forbedre honningens kvalitet og/eller formidle resultaterne af disse projekter.

g) **Markedsovervågning**. Dette er en ny foranstaltning, som giver mulighed for at investere i overvågning af biavlsprodukter og -priser. Den kan forbedre produktionsvilkårene og understøtte nationale strategier for overvågning af markedssituationen.

h) **Forbedring af produktkvaliteten med henblik på at udnytte produkternes potentiale på markedet**. Dette er en ny foranstaltning, der er indført ved forordningen om den fælles markedsordning, og som f.eks. kan anvendes til at udnytte honnings og andre biavlsprodukters markedspotentiale.

4.3 EU's bevillinger til de nationale biavlsprogrammer og udnyttelsesraten

De EU-midler, der er afsat til biavlssektoren, er relativt beskedne, men de er blevet forhøjet fra 36 mio. EUR om året til biavlsprogrammerne for 2017-2019 til 40 mio. EUR om året for biavlsprogrammerne for 2020-2022.

EU-tilskuddet til biavlsprogrammerne er på 50 % af de udgifter, som medlemsstaterne har afholdt. Konkret betyder det, at der for biavlsårene 2017 og 2018 var i alt 72 mio. EUR til rådighed for biavlsprogrammerne hvert år. Selv om finansieringen ikke blev udnyttet fuldt ud, er udnyttelsesraten høj. Til sammenligning er biavlsåret 2016 medtaget i nedenstående tabel.

Tabel 1: EU-finansiering og udnyttelsesrate for biavlsprogrammer

EU-midler pr. biavlsår	Biavlsåret 2016 Programmerne for perioden 2014-2016	Biavlsåret 2017 Programmerne for perioden 2017-2019	Biavlsåret 2018 Programmerne for perioden 2017-2019	Biavlsåret 2019 Programmerne for perioden 2017-2019	Biavlsårene 2020-2022
i EUR	33 100 000	36 000 000	36 000 000	36 000 000	40 000 000
EU-midler anvendt af medlemsstaterne i EUR	31 102 215	32 372 777	33 974 000	Meddeles senest den 15. marts 2020	Meddeles pr. 15. marts 2021
Udnyttelsesrate	94 %	90 %	94 %		

4.4 EU-bidragets fordeling på medlemsstaterne

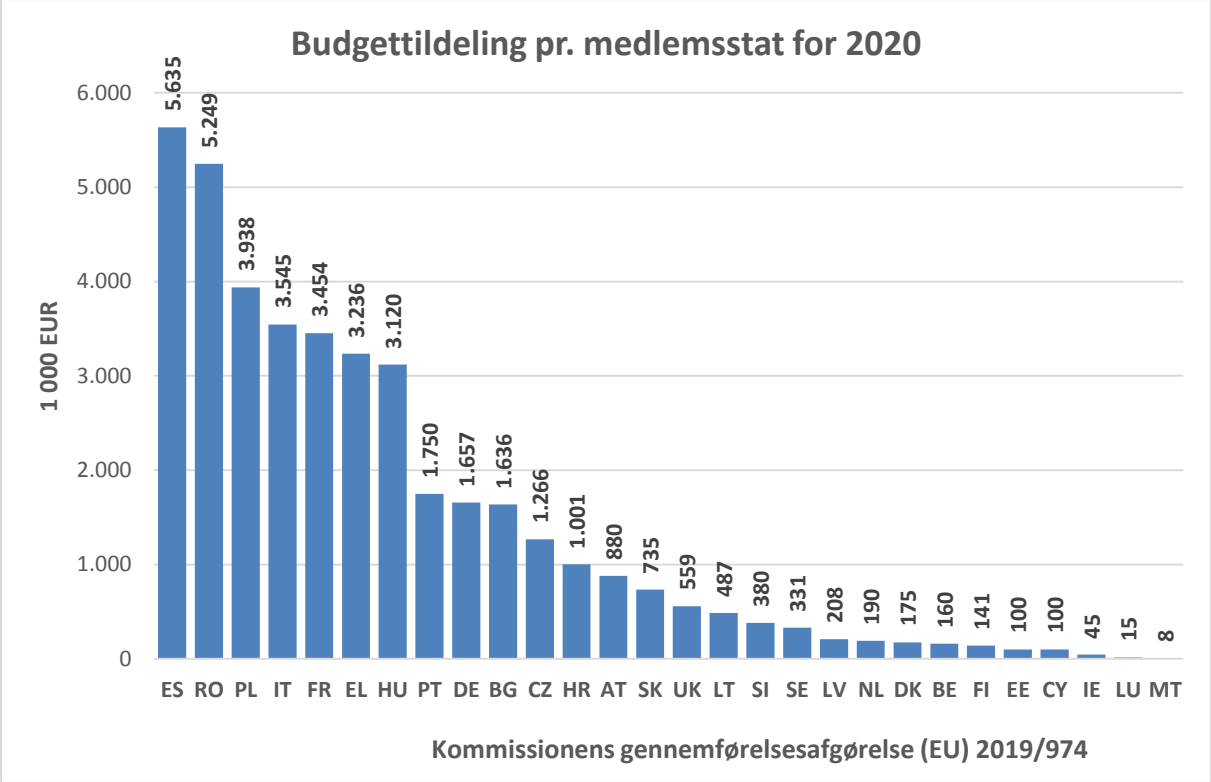
Bestemmelserne om fordeling af EU-bidraget til biavlsprogrammerne er fastsat i artikel 4 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/1366. Den vigtigste faktor ved denne fordeling er andelen af bistader i hver af de medlemsstater, der deltager i programmet. Dette er en af begrundelserne bag reglerne om medlemsstaternes obligatoriske bestemmelse og meddelelse af antallet af bistader til Kommissionen, som beskrives nærmere i afsnit 5 i denne rapport.

EU-bidraget udgør mindst 25 000 EUR pr. biavlsprogram. Den resterende EU-støtte tildeles afhængigt af andelen af bistader, som de enkelte medlemsstater har meddelt. Hvis en medlemsstat anmoder om

mindre EU-støtte, end den er berettiget til i kraft af dens andel af bistader, kan den resterende støtte dog fordeles til medlemsstater, som har anmodet om mere end deres teoretiske andel af støtten.

I overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, i forordning (EU) 2015/1368 blev tildelingen af EU-midler til biavlsprogrammerne for 2017-2019 foretaget på grundlag af det antal bistader, som medlemsstaterne havde meddelt i 2013. For biavlsprogrammerne for 2020-2022, som blev anmeldt til Kommissionen i 2019, blev tildelingen baseret på det antal bistader, der blev meddelt i 2017 og 2018 (to kalenderår umiddelbart før meddelelsen af de nationale biavlsprogrammer til Kommissionen).

Figur 5: EU-bidragets fordeling på medlemsstaterne for biavlsårene 2020-2022

4.5 Udgifter pr. type foranstaltning

I henhold til artikel 10 i forordning (EF) nr. 2015/1368 skal medlemsstaterne hvert år senest den 15. marts indsende en årlig gennemførelsesrapport for det foregående biavlsår. De første to rapporter, der dækker biavlsårene 2017[18] og 2018[19], blev indsendt i 2018 og 2019. Fordelingen af udgifter pr. type foranstaltning for biavlsåret 2018 fremgår af nedenstående diagram (*figur 6*). Med henblik på en historisk sammenligning vises også udgifterne pr. type foranstaltning for biavlsåret 2015 (*figur 7*). En sådan sammenligning viser, at selv om programmerne på dette tidspunkt kun kunne omfatte seks foranstaltninger, er den samlede fordeling målt i procent fortsat den samme.

Ligesom i de foregående år modtog de to foranstaltninger **faglig bistand** og **bekæmpelse af skadegørere** i 2018 størstedelen af den disponible støtte, nemlig tæt på 60 % tilsammen. Dette afspejler sektorens fortsatte behov for at investere i nyt biavlsudstyr, at ajourføre biavlernes praksis med henblik på bekæmpelse af sygdomme og skadegørere og at uddanne biavlere.

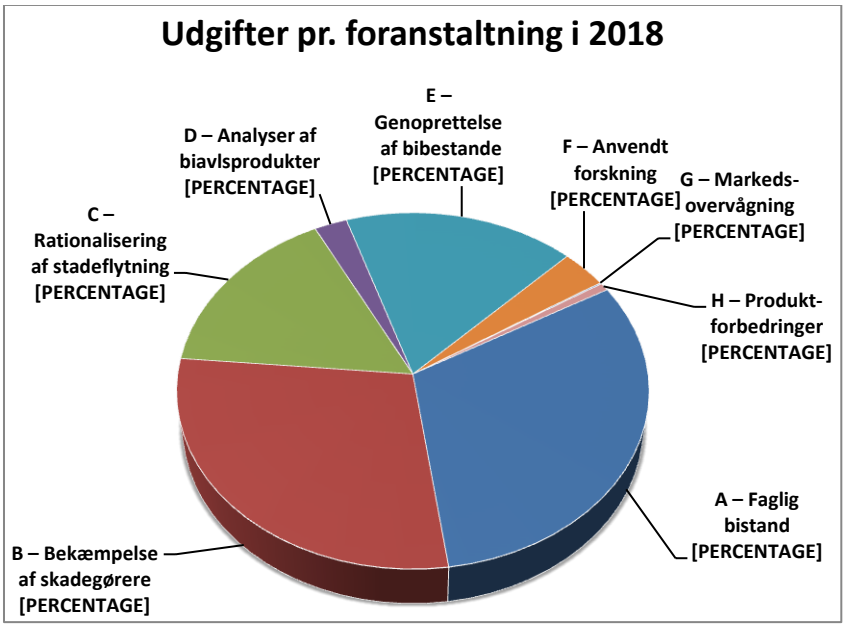
[18] Periode: 1. august 2016 til 31. juli 2017.
[19] Periode: 1. august 2017 til 31. juli 2018.

Også som i de foregående år har **genoprettelse af bibestande** og **rationalisering af stadeflytninger** rangeret som henholdsvis den tredje og fjerde mest anvendte foranstaltning, og de tegner sig for mere end 30 % tilsammen. I flere medlemsstater er flytning af stader en nødvendig praksis for at kunne opfylde biernes næringsbehov i hele biavlssæsonen og for at kunne yde bestøvningstjenester.

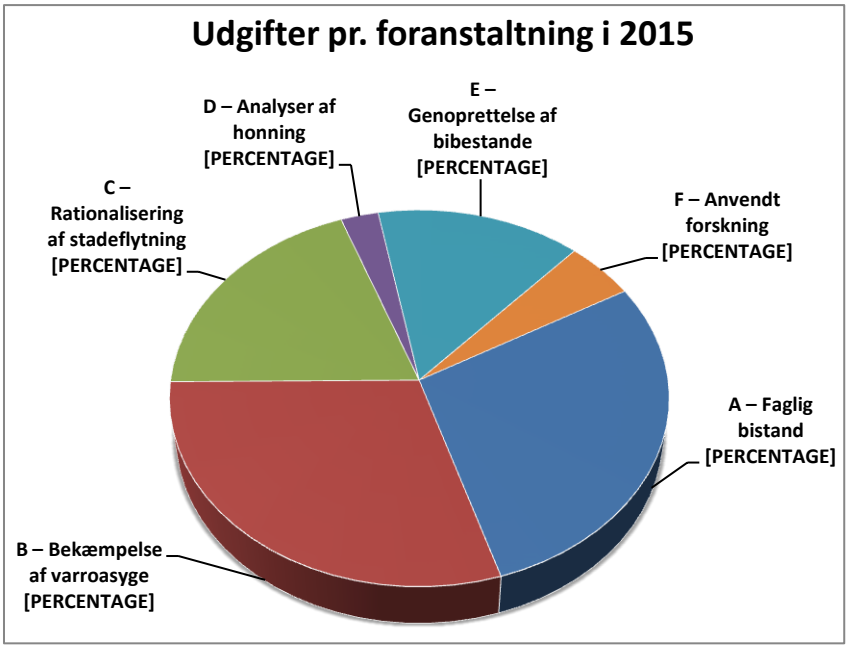
Anvendt forskning og **analyse af honning** lå fortsat på femte- og sjettepladsen, idet de modtog henholdsvis 3,48 % og 2,45 % af de disponible midler i 2018.

De to nye foranstaltninger, **produktforbedringer** (0,69 % af de samlede udgifter) og **markedsovervågning** modtog tilsammen mindre end 1 % af midlerne.

Figur 6: Udgifter i procent pr. foranstaltning i biavlsåret 2018

Figur 7: Udgifter i procent pr. foranstaltning i biavlsåret 2015

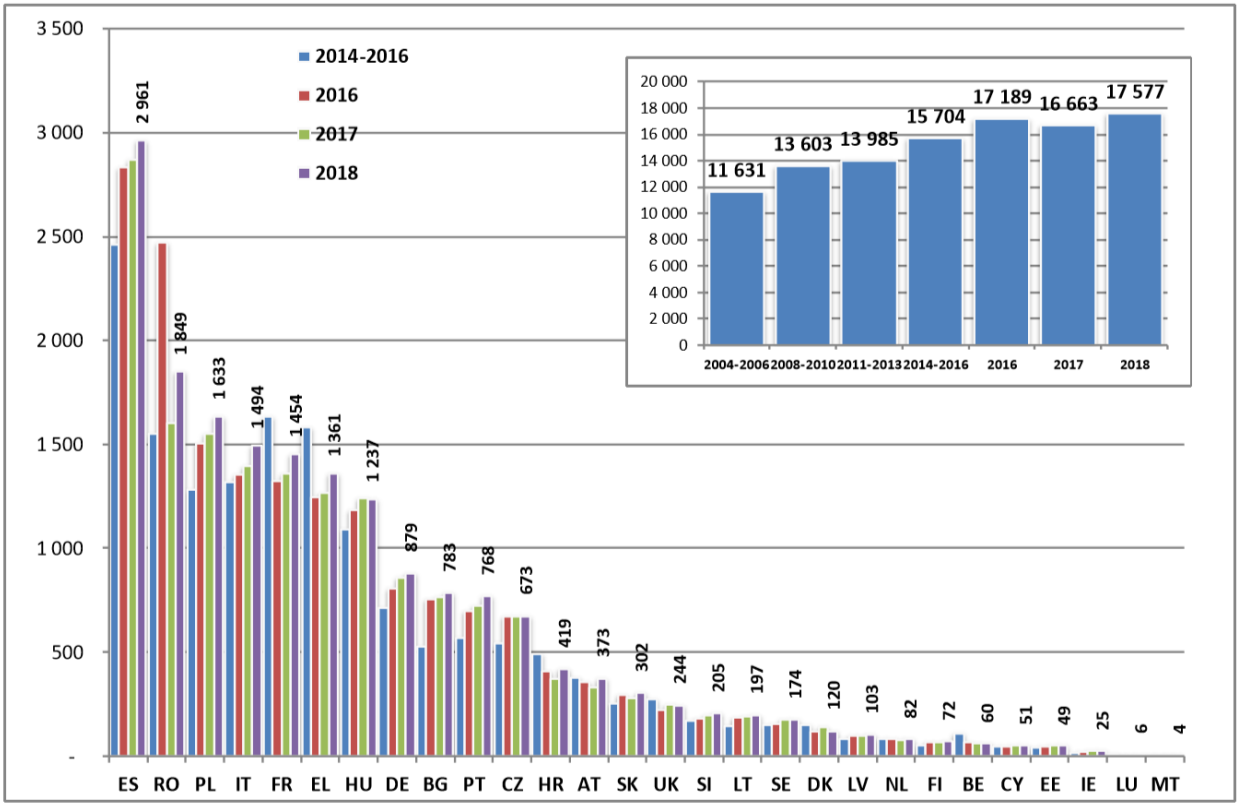

5. METODER TIL BESTEMMELSE AF ANTALLET AF BISTADER

Som beskrevet under punkt 4.2 i denne rapport er der indført ændringer for at sikre en bedre fordeling af EU-midlerne ved at forbedre de metoder, som medlemsstaterne anvender til at bestemme antallet af bistader på deres område. I overensstemmelse med beføjelsen i artikel 56, stk. 1, litra b), i forordningen om den fælles markedsordning har Kommissionen vedtaget en delegeret retsakt, der fastlægger grundlaget for tildeling af Unionens finansielle bidrag til medlemsstaternes biavlsprogrammer på basis af antallet af bistader[20]. Ved denne delegerede retsakt blev der indført en definition af et bistade som "[...] *den enhed, der rummer en honningbifamilie, og som bruges til produktion af honning eller andre biavlsprodukter eller honningbiavlsmateriale, og alle de dele, der er nødvendige for bifamiliens overlevelse*". Endvidere blev de medlemsstater, der indgiver et nationalt biavlsprogram, ved denne retsakt pålagt en forpligtelse til mellem den 1. september og den 31. december hvert år at fastsætte, hvor mange bistader, der er klar til indvintring på deres område.

Da der inden anvendelsen af denne delegerede retsakt ikke fandtes nogen harmoniserede bestemmelser om de forhold, der er beskrevet ovenfor, bør antallet af bistader, der blev meddelt før anvendelsen i 2017, ikke sammenlignes direkte med antallet af bistader, som er meddelt pr. marts 2017. Ikke desto mindre viser den historiske tendens på lang sigt, at antallet af bistader i Den Europæiske Union er steget i løbet af det seneste årti. Denne positive tendens kan ses i næsten alle medlemsstaterne.

Figur 8: Udviklingen i antallet af bistader i EU (i tusinder)

Ifølge Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1368 skal medlemsstaterne i deres nationale biavlsprogrammer medtage en beskrivelse af den metode, der er anvendt til at bestemme antallet af bistader på deres område.

[20] Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/1366.

I alt 17 medlemsstater anvender obligatoriske metoder til optælling af bistader, herunder nogle af de medlemsstater, der har det højeste antal bistader, f.eks. ES, RO, IT, FR og EL. De obligatoriske metoder kan omfatte tvungen registrering af biavlere og/eller bistader i et specifikt register, der oprettes til netop dette formål, eller anvendelse af data fra andre obligatoriske registre, såsom veterinærinformationssystemer.

11 medlemsstater anvender andre metoder end obligatorisk registrering. Der er bl.a. tale om en række medlemsstater med forholdsvis få bistader såsom SE, DK, IE og EE. Disse medlemsstater kan basere sig på oplysninger fra biavlerorganisationer, undersøgelser, optællinger eller en kombination af disse.

Generelt betragtes obligatorisk registrering som den mest pålidelige metode, men den udgør til gengæld en administrativ byrde for biavlerne og medlemsstaterne. Biavlere skal i henhold til den nationale lovgivning registrere deres aktivitet og meddele myndighederne, hvor mange bistader de har.

Hvor pålidelige de andre metoder til estimering af antallet af bistader er, afhænger af kvaliteten af oplysningerne i biavlsorganisationernes databaser og af, hvor repræsentative de stikprøver af biavlere, der udtages til at give oplysninger om antallet af bistader, er.

6. BIAVL I DEN FÆLLES LANDBRUGSPOLITIK EFTER 2020

I sit forslag til en fælles landbrugspolitik efter 2020[21] foreslår Kommissionen at flytte biavlsprogrammerne fra forordningen om den fælles markedsordning til forordningen om strategiske planer under den fælles landbrugspolitik[22]. Dette vil gøre biavlssektoren mere synlig og sikre, at dens bidrag til den fælles landbrugspolitiks overordnede mål tages i betragtning.

Forslaget omfatter også en forøgelse af finansieringen af biavlsprogrammerne til 60 mio. EUR om året. Dette betyder, at der i den periode på syv år, som den fremtidige fælles landbrugspolitik dækker, stilles i alt 840 mio. EUR til rådighed for sektoren i form af EU-midler og bidrag fra medlemsstaterne. En yderligere ændring i forslaget er, at den årlige finansiering af biavlsprogrammerne fastlægges i basisretsakten[23].

Det er fortsat nødvendigt at kende antallet af bistader i medlemsstaterne for at kunne følge udviklingen, vurdere støtteforanstaltningernes indvirkning på biavlssektoren og holde EU-borgerne informeret. Kommissionens forslag omfatter derfor en fortsat forpligtelse for medlemsstaterne til at optælle antallet af bistader og underrette Kommissionen om det.

Under den fælles markedsordning var det frivilligt at deltage i biavlsprogrammerne, men Kommissionen foreslår, at programmerne bliver en obligatorisk del af medlemsstaternes strategiske planer under den fælles landbrugspolitik.

7. KONKLUSION

Det har hele tiden været frivilligt at deltage i biavlsprogrammerne under den fælles markedsordning, men medlemsstaterne fortsætter med at indføre programmerne, som er udviklet i samarbejde med sektoren. Programmerne varierer fra medlemsstat til medlemsstat afhængigt af behovene i de enkelte

[21] https://ec.europa.eu/info/food-farming-fisheries/key-policies/common-agricultural-policy/future-cap_da.

[22] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=COM%3A2018%3A392%3AFIN.

[23] Bilag VIII til Kommissionens forslag til den fælles landbrugspolitik efter 2020.

medlemsstater, men de foranstaltninger, der modtager størstedelen af støtten, nemlig faglig bistand og bekæmpelse af skadegørere, er forblevet uændrede siden den sidste rapport i 2016.

Støtten til sektoren er fortsat blevet øget i de seneste programmeringsperioder, og udnyttelsen af midlerne er fortsat høj, hvilket viser, at de valgte foranstaltninger er relevante.

Antallet af bistader er en af de indikatorer, der viser støtteforanstaltningernes virkning, og dette antal stiger fortsat. Når man ser på sektorens samlede rentabilitet, er de gennemsnitlige priser i EU imidlertid ikke steget, og samtidig stiger produktionsomkostningerne, mens importpriserne falder. Dette indebærer udfordringer for sektoren og tyder på, at der fortsat er behov for støtte, også i betragtning af biernes vigtige rolle for miljøet og landbruget.